

[Ole Bjørn Kraft.]

Møller, udtrykkeligt dette, og Partiet handlede derefter ved Behandlingen af Valuta-centralloven. Vi har stedse været villige til at fastholde denne Forpligtelse, men Regeringen har selv løst os derfra.

Regeringen løste os fra denne Forpligtelse, da den gennemførte sin Kronepolitik, thi da svigtede Regeringen det Grundlag, paa hvilket den sidder med Flertallets Ret her i denne Sal. Da svigtede Regeringen de Vælgere, der havde givet den deres Stemmer, da undergravede den selv Basis for sine Mandater. Derfor gælder denne Regel ikke mere, og den Politik, der nu føres, de Metoder, man anvender, hele den Udvikling, man synes at komme ind i, understreger kun dette yderligere.

Derfor ønsker jeg under denne Debat at sige, at jeg betragter det som Oppositionens, først og fremmest den konservative Oppositions, væsentlige Opgave at bekæmpe den siddende Regering, at søge at faa fremkaldt en Situation, hvor denne Regering, som efter vor Opfattelse har mistet Befolkningens Tillid, og som har svigtet de Løfter, paa hvilke den er blevet valgt, kan blive stillet over for Vælgernes Domstol.

Christmas Møller: Jeg vil gerne begynde med at sige til den højtærede Formand, at vi, idet vi forstaar, at Formandens Afgørelse er den, at der først vil blive stemt over samtlige konservative Underændringsforslag, ønsker, at der, naar selve Ændringsforslaget kommer til Afstemning, maa blive foretaget delt Afstemning over Kapitlerne, saaledes at man tager Kapitel I for sig, Kapitel II for sig o. s. v.

Det er jo ikke uheldigt, at Lovforslaget om Forbud mod Overarbejde endnu ikke er blevet gennemført. Jeg tror ikke, at man fra Flertalspartierne Side, hvad enten det er de egentlige Regeringspartier eller Partiet Venstre, stærkere og voldsommere kunde understrege, at det i Virkeligheden ikke er her, det foregaar, end ved selve den Behandling, de har givet Sagen her. Men det var her, det *burde* foregaa. Selvfølgelig har de Herrer Magten, og selvfølgelig ved vi alle sammen udmærket godt, hvorledes Forholdene former sig Kl. 19, naar Toget hedder 19,50. Det er ikke os, der har forsinket denne Sag, det var ikke de konservative Udvalgsmedlemmers Skyld, at Udvalgsmoderne trak ud i Gaar Aftes. Tværtimod, vi har, og jeg har Lov til at sige: jeg for mit Vedkommende har i høj Grad hjulpet med til at fremskynde Afgørelsen, fordi jeg mente, at det ikke passer sig at hindre, at Sagerne fremmes mest

muligt. Men man kan jo ikke sige andet, end at Regeringspartierne og Partiet Venstre ikke tager det fjerneste Hensyn hertil. De har Magten sammen og skal aabenbart have det nogle Uger eller Maaneder endnu, og saa kan det jo være ligegyldigt, hvad der siges over for deres Forslag.

Jeg skal gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger over for de Indvendinger, der er fremsat af de forskellige Taleré. Jeg vil gerne for det første sige, at hele Landbrugsministerens Betragtning og alle andre Betragtninger, som gaar ud paa en Sammenligning imellem, hvad man er gaaet med til i Landbokommissionen, og hvad man nu stiller Forslag om, har intet som helst med Rimelighed at gøre. Thi Landbokommissionens Indstilling var et Forlig, hvor Anskuelserne havde bøjet sig mod hinanden; og hvis man ikke vil tro, hvad jeg siger, saa ved jeg, at det ærede Medlem Hr. Fisker, som nu snart detroniseres som Kommissionsformand, vil give mig Ret.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og den højtærede Finansminister stillede det Spørgsmaal, hvorfra Pengene skulde komme til Dækning af Statens Udgifter i Henhold til vort Underændringsforslag Nr. 6, og Finansministeren tilføjede: Er det ikke almindelig Skik, at Det konservative Folkeparti forlanger Dækning samtidig med, at der stilles Krav om en Udgift? Hertil svarer jeg følgende: Der kan ikke være den fjerneste Tvivl om, at en meget betydelig Del af de Udgifter, der her er Tale om, bliver afholdt, hvad enten en Lov gennemføres eller ej; men det, der er Problemet, er, hvem der skal betale disse Penge, Staten eller Kommunerne. Det har jeg for mit Vedkommende aldrig bestridt, det har jeg sagt ogsaa ved første Behandling af Lovforslagene.

Her er det efter vor Opfattelse klart, at Staten maa tage en vis Andel, og vi for vort Vedkommende — og jeg ved, at det ikke blot er inden for mit Parti, man har en saadan Anskuelse — vil, som jeg tidligere har udtalt, ikke vige tilbage for — saaledes som de økonomiske Forhold stiller sig i Landet i Dag, saa store Vanskeligheder der er, og hvor det i hvert Fald efter vor Opfattelse vil være rimeligt og naturligt, at der laanes et ikke ubetydeligt Beløb til den Ordning i Sønderjylland, som er nødvendig — at tage et yderligere Beløb, svarende til, hvad Staten maatte ofre, naar vi en Gang fik Opgørelse over Udgifterne.

Jeg vil dernæst gerne sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, som mente, at det vilde være rimeligt at spørge Vælgere i en Situation som denne, at deri er